

tal (Alfred Christensen, Borgbjerg, Jessen, Samuelsen og Slengerik) gaar med hertil, »fordi Lovforslaget er et Skridt — om end lille — i den rigtige Retning.«. »Man er nu kommet saa langt bort fra Alberti-Perioden, at Tiden turde være inde til at optage Folketingets tidligere vel motiverede Standpunkt, at alle Bøder uden Undtagelse bør tilfalde Statskassen som den Kasse, der er mindst interesseret. At lade Bøder fremdeles tilfalde Politikasserne, fra hvilke bl. a. Politibetjente modtager Dusører, er næppe stemmende med god Retspleje eller skikket til at vinde Befolkningens Tillid.« Et andet Mindretal (Ellinger) — der ikke kan se, at det foreliggende Forslag er noget Skridt i den af det forrige Mindretal nævnte Retning, da der ingen Forandring sker med Hensyn til Bøderne — kan ikke deltage i Indstillingen om Lovforslagets Vedtagelse. I 1909—10, da samme Forslag fremkom, var Hovedhensynet, at Statskassen var i Bekneb, men dette er den ikke i dette Øjeblik, hvor Indtægterne flyder særlig rigeligt. Mindretallet forudser, at Inddragelsen af den halve Million i Statskassen vil medføre, at Staten paa anden Maade, navnlig ved forøget Kontorholdsgodtgørelse til Politimestrene, vil faa større aarlig Udgift, hvis Forslaget bliver til Lov, ligesom ogsaa en Mængde Kommuner vil faa større Udgift.
